

15 TEMMUZ ÖYKÜSÜ

Kurtuluştur her sabah doğan yurdun güneşi
Yollara savrulur her dem bir bayrak taşıyanın ateşi

Bir siyah karaltı düştü akşam vakti gözlere
O karaltı ki Doğu'dan Batı'ya ateştir kalbi körlere

Sıcak, sert bir Temmuz gününde zafer atları şaha kalkar
Zaferler ise kardeşlik oklarını hep birlik için atar

Eski bir şiiirdir bizi biz yapan destanlarla
Kimimiz ak kimimiz kara, meydanlardayız bayraklarla

Her kara gecenin ardından aydınlık akar, nur akar
Geceler ve gündüzler birdir, ayrımlara kim bakar

Dört tarafı güzelliklerle çevrili memleketin
Saf ve şerefli çocukları, emaneti Sultan Alparslan'ın

Bir demet çiçeğin renkleridir bu ruhu şâd topraklar
Her rengi bir başka kokar bir başka ılık saçar

Boğazlar ata torun köprüsüdür olur mu teslimiyet
O boğazlar ki ne geçit verir ne de bir hâkimiyet

Camilerden yükselen salâlar gökleri deler, arşı aşar
Bir kardeş ordusu sokaklarda ki akıllar şaşar

İnsan dediğin bir damla irade, bir damla fikirle yaşar
Gerisi ölüm ve doğum günleri, musalla taşında yazar

Ustadan ıraęa bir manidar atasz ilham olur
“Ya istiklal ya ölüm”, bu sözden gayrısı teferruat olur

Bir pusu ki pusulasız, bir davet ki davetiyesiz
Gün gelir pusu boa çıkar, kalır pusular hidayetsiz

Hayat bayram olsa, bayraklar kırmızı beyaz
Yollarda bir trkn tutturur bağrı yanık avaz

Katlanılır her derdine tüm ilesine canı gönülden
“Yine vatanım” der altın kafesteki her cesur, yürekte

Siyah beyaz, büyük küçük, herkes aynı anlı gemide
Açık kapalı, iki heceden müteşekkil kadın, aynı dmende

Bir ulv millet ki kan kokan meydanlarda tarih yazar
Hakikat, tarihi her dem korkusuz kahramanlar yazar

Ne kutlu gündür bir bayrak altında nefes almak
Ne mutlu insandır o maheri hayra çevirir alnı ak

Nice erler gördü bu millet her biri bir etin ceviz
erler ki bu milletin elinde sonsuz hayırlara eyiz

Atalarımızdan miras kalan, mukaddes vatan toprağıdır
Mill ruh, mill şuur, torunlarına ecddın ezel niyazıdır

Rojda GÜNGÖR

Mu Alparslan Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi

ŞEHİTLER ve ŞAHİTLER

Al bayrak asılı minareden bir ses; salâ sesi!
Şehadete koşuyor şehidim, ardında gözü yaşlı eşi
“İmandan sonra vatan, vatandır aşkların en yücesi!”

Diye sesleniyor bağrına taş basan annesi.

Sağında tank, solunda gark,

Dön de bir bak!

Bir tutulur mu hiç;

Al bayrağı boyayan kan ile asfalt ki zift!

Kaybetmedik kardeşlerim, bu vatan bizim!

Şehidim... Ömrümü yoluna feda ettiğim,
Muzdarip bir yüreğin kalemiyle yazıyorum sana;

Bir destanı kanınla nakşettin,

Bil ki ebedîdir kalbimde yerin.

Şimdi gelsen de dinse gözüm yaşı,

Sönse yürekteki hasret ateşi.

Kefenleyip gömsek ızdırabı hainin göğsüne;

Dirilirken senin kızıla boyanan kutsal bedenini,

Kor ateşle yansa cuntacının yüreği!

Şimdi bu vatan ki sana minnettar,

Bu dava ki kutsal!

Bu dava ki ölümsüz.

Bir düş vakti gelsen yârine

Uğruna can verdiğin vatan da sıkısa dişini!

Vatan denildi mi yüreğimde elem bağdaş kurar,

Göğsüm dolar da feryadım arşa çıkar!

Kandan bir ırmak üstüme sığrar,

Şehitler köprüsü yanık yanık ölüm kokar.

“Yürek yangınımıza umut olan inşirAH bizim!”

Diye ah ediyor yüreği yaralı şehit kardeşi!

Üzülme ey şehidimin şanlı kardeşi!

Zalimi de bir gün toprak alacak yanına

Lanet edeceğiz yüreğimize toprak atana

Yalvaracağız kurtuluşumuz için Yaradan’a...

Kaybetmedik, kaybetmeyeceğiz kardeşlerim bu vatan bizim!

Kılıcıyla destan yazan Oğuz bizim!

Göğsünde imanıyla, elinde kalemiyle İstanbul’u alan Fatih bizim!

30 kurşunla al bayrağı kızıla boyayan Ömer bizim!

Umudu kalbimize nakşeden halk bizim!

Yürüdü kahramanlar tankların tam üzerine.

Çocuklar, rahat uyuyun çocuklar!

Eylül bizim olmasa da Temmuz bizim!

Ayla YAYAN

Muş Alparslan Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi

SEFERBERLİK ŞİİRİ

Bir milletin diriliş destanıdır Temmuz'un on beşi
Kimi evlâdını verdi kiminin şehit oldu eşi

İki yüz kırk yedi can Allah'ım, şehâdetlerini kabul et katında
“Onlara ölüler demeyin asla” buyurdun âyât-ı beyyinâtında

Bu vatan, tarih boyunca binbir hıyanete şahittir
FETÖ mankurtlarınca doğranan ne kemiktir ne ettir

Amma sonlarını berbâd eyledi nesl-i âbâdımız
Çünkü İstanbul'u İslâm'ın kal'ası kılmıştı ecdâdımız

Bir yanda arş-ı âlâya yükselen Allahu Ekber nidâsı
Öte yandan okyanus ötesindekinin şakîlere fetvâsı

Titretti arş-ı âlâyı ihanet gecesinde okunan salâlar
Yılar mı korkudan aziz millet, evlâdından geçmişken analar?

Yerle yeksân eyledi Cenâb-ı Mevlâ oynanan oyunu
Vesile kıldı zaferine 'Demir' gövdeli 'Hâlis' kulunu

Anasından er doğan Tayyib Komutan doldurdu meydanları
Yirmi birinci asrın evlâd-ı Osmanîsi kurtardı âlem-i İslâm'ı

Temmuz akşamı milletçe topyekûn olduk seferber
“Kişi sevdiği ile beraberdir” demiş kutlu Peygamber

Şühedâyı, ashâb-ı kiramla haşret ya ilâhe'l-âlemîn
Mahkeme-i Kübrâ'da kırılınsın hâinler için kalemin

Sancağımı indirecek evlat doğmadı daha, bilinsin
Namlusunu millete eviren alçak yerin dibine girsin

Ona uzanan eli kırar İslâm'ın sancaktarı olan bu vatan
Ebedî kahrolacaktır toprağını, yurdunu bir pula satan

Feda olsun cennet parçası bu vatana evlâd u iyâlim
Geceleri rüyamdır bu arzu, gündüz vakti ise hayâlim

elikten bir bent olsun birliğimiz; yürek, yıkılmaz kale
Bin yıl emsâl olsun Âsım'ın nesline, bu ikinci Çanakkale

Milletçe kurduđumuz bu kutlu ittifak-ı müeyyed
Sana and olsun ki Ya Rab, yaşayacaktır ilelebed

Toprađımda, minaremde, yüređimin gök kubbesinde
Duyulacak arşın en üstünde, arzın ta şu en dibinde

Yunus ŞAKİROĞLU

Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Yarışmaya üniversite dışından katıldığı için değerlendirmeye alınmayan, ancak tüm jüri üyelerinin beğenisini toplayan ve yarışmaya Karaman'dan katılan İbrahim Şaşma'nın şiiri de řu şekilde:

LİSÂN-I ŞÜHEDÂ

İhanet zemherisi Temmuz'da üşüyordum,
Elifçe duruş için vurulup düşüyordum.

Hicret vaktidir bugün; miraç günü, aşk günü,
Bu gece sevenlerin sevdiğiyle düğünü.

Ben Hatice Kübrâ'yım, dirilişten yanayım,
Önce vatan evladı, ondan sonra anayım.

Öksüzlüğe razıyım, yetimliğe eyvallah!
Bizi vatansız kılma, ne olur Cebbâr Allah!

Bir kurşun deldi geçti, öldüm dedim kendime,
Meğer sefer vaktiymiş aşk ile efendime.

Bir meleğe tutundum aşk esvâbın giyerek,
Fısıldar kulağıma, sen dirildin diyerek.

Ben Ömer'im, o hain, babam olsa vururdum,
Diz çökersem arsıza yüreğimden kururdum.

Bilal'ler dile gelir, ezanlarım okunur,
Son nefeste omzuma sanki Resul dokunur.

Belli ki koştuğum yâr, kavuştuğum da yârdı,
Dudaklarımda vuslat gülümsemesi vardı.

Ben gidiyorum anne kavuşmamız mahşere,
Sen öğretmiştin bana karşı durmayı şerre.

Ve çatılır kaşlarım, yüreğim yangın yeri,
Ben zincir tanımadım var oluşumdan beri.

Tanımaz prangayı ne iradem ne ruhum,
Temmuz'un tufanında dümen tutan o Nuh'um.

Öz yurdumda koparken kızılca bir kıyamet;
Susma yüreğim susma bu aşk için kıyam et.

Yusuf yüzüne hüznün yakışmıyor yurdumun,
Şimdi hücum vaktidir iman yüklü ordumun.

Yırtılmış ar perdesi, haine yüz neylesin?
Nerde bir arsız varsa Rabbim ıslah eylesin.

Kalkmışlar irademe darağacı kurmuşlar,
Olmayacak hülyaya kırk yıl akıl yormuşlar.

Sırtım yere gelmedi kalpte iman oldukça,
Tarihim okusun düşman zaman buldukça.

Çanakkale, Sakarya, bilen bilir bizleri,
Silinmedi topraktan şühedânın izleri.

Güvercinler ağlıyor, saçakları çalınmış,
Şer mevsimin kuşları üstlerine salınmış.

Ve bir gece temmuzda sûr sesine uyandık,

Garez yüklü gürûhun boğazına dayandık.

Silerken öz yurdumun gözlerinden yaşını,
Omzuma yaslamıştı cümle dağlar başını.

Gül dalını kırmanın elbet vardır bedeli,
Bin Ömer teşrif eder ki bir Ömer gideli.

Biliriz, aşkı hırsa satanları biliriz,
Yusuf'u kör kuyuya atanları biliriz.

Bir aşk kalbe düşende vücut bulduğu anda,
Vatandan özge Leyla olur mu hiç cihanda?

Aç gözünü Züleyha, düşme Yusuf ardına,
Hainlerin ordusu göz koyarken yurduna.

Geceye katran değer gök kubbe kalbime dar,
Anladım ki sadece ölmek için zaman var.

Bu gece kıyam vakti yeniden kül tutuşsun,
İhanet kol gezerken dalında gül tutuşsun.

İrademe göz koymak, üstüne kalem kırmak,
Kimin haddine kimin, ziftli kılıçlar vurmak?

Ayağıma pranga, ne de zincir boynuma,
Değdirtmedim değdirtmem ateş düşse koynuma.

İhanet mevsimidir; azap günü, kast günü,
Öfke dolu soysuzlar, unutmuş belli dünü.

Yetiř Zümrüdüankâ, neredesin Ebâbîl?
Hırs uğruna Habil'i vuracak yine Kâbil.

Hükmü vardır bu gece her saniye her anın,
Nefes tüketme vakti yokuşunda sevdanın.

Darağacı kurulmuş, asılacak iradem,
Ömerî bir dokunuş, Hızır gibiydi âdem.

Bu gece aşk narında yananların gecesi,
Canı cennet vatana sunanların gecesi.

Lâl sanılan milletin haykırışı bu gece,
Aşka bulandı yurdun her karışı bu gece.

Ben o gece sırtından vurulup düşenlerden,
Ben o gece aşk ile kavrulup pişenlerden.

Ben o gece unuttum ana baba evladı,
Bütün aşklar yalandı, vatandı aşkın adı.

Ben o gece ömrümden fazlasını yaşadım,
Ben o gece Rabbime yürüdüm adım adım.

O gece Sakarya'ydım, yatağından taşandım,
Ben o gece bir ordu, inşirâhlar kuşandım.

Bezm-i Elest'ten beri kula kulluk etmedim,
O gece pusulam aşk, şer yönüne gitmedim.

O gece imanımdı, bayrağımdı kudretim,
O gece benden çıktı kanım, kemiğim, etim.

Varsın sönsün ışığım ardımda öksüz yetim,
Nefesimden öncedir ebedî hürriyetim.

**Varsın sönsün ışığım ardımda öksüz yetim,
Nefesimden öncedir ebedi hürriyetim.**

İbrahim ŞAŞMA

Karaman